

בש"פ 2088/19 - ויקי קרן הראל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2088/19

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

ויקי קרן הראל

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת:

בעצמה

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתת"ע 313-03-19 מבית משפט השלום לתעבורה תל אביב-יפו לבית משפט השלום לתעבורה אשדוד.
2. כתב האישום מייחס למבקשת עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (אי ציות לתמרור). המבקשת טוענת כי היא מתגוררת באשדוד וכי יהיה לה קשה להגיע לבית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו בשל הקושי, בתור אם חד-הורית, למצוא מסגרת לבתה בשעות הבוקר המוקדמות. הכבדה זו חפצה המבקשת לחסוך מעצמה, מטעמים מובנים.
3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 31.3.2019, שעה 08:30. המבקשת כופרת באשמה וברצונה לקיים הוכחות בתיק.

4. סבורני כי דין הבקשה להידחות.

5. כפי שנקבע בבש"פ 6395/18 ויין נ. מדינת ישראל(12.9.2018), במשפטי תעבורה אין מקום להעברת דיונים אשר מצריכים את עדותו של שוטר תעבורה. העברה במקרים אלו תותר רק בהתקיים נסיבות חריגות של ממש, והדברים הוסברו בבש"פ 6395/18 הנ"ל.

6. במקרה דנן, נסיבות חריגות אינן מתקיימות. הקושי שעליו מצביעה המבקשת אינו חריג במידה המצדיקה סטייה מהכלל הנ"ל. כפי שהוסבר בבש"פ 6395/18 הנ"ל, קושי כזה אינו מצדיק פגיעה ביעילות עבודתם של שוטרי תעבורה ושל בתי המשפט לתעבורה.

7. לא זו אף זו: כפי שפסקתי בבש"פ 6148/18 סעדיה נ' ק.ש חתמים בינלאומיים סוכנות לביטוח כללי(2010) בע"מ(26.8.2018) בהתבסס על שיקולים ואסמכתאות שפורטו באותה החלטה, אין הצדקה להעברת ההתדיינות מבית משפט אחד למשנהו כאשר המרחק ביניהם הוא קצר מ-60 ק"מ. מדובר בחזקה כמעט חלוטה אשר ניתנת לסתירה כאשר מבקש ההעברה מוכיח את קיומו של "קושי רב אשר משבש את מהלך החיים הרגיל ומונע ממנו או מאחד מעדיו את האפשרות להגיע לבית המשפט שבו מתנהל ההליך".

8. הבקשה דכאן אינה מצביעה על קושי כזה.

9. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ז באדר ב' התשע"ט (24.3.2019).

ש ו פ ט